

Demonstrationstext: Kommentare, Insertionen, (HideTags), (HideTrans)

[1-10] Beispiel für einen "Bereichskommentar", mit (Zeilennummer - Zeilennummer + k) im Translinear.txt erzeugbar, für Zeilen 1-10: In den ersten 2 Zeilen wurde jedem antiken Wort der (HideTags) Tag gegeben. In den Zeilen 3-4 wurden jedem antiken Wort der Tag (HideTrans) gegeben. Es kollabiert die Übersetzungszeile, falls keine Übersetzungen darin enthalten sind (es können auch nur einzelne Wörter markiert werden, es muss nicht stets die ganze Zeile sein). In den Zeilen 5-6 wurden jedem antiken Wort beide Tags gegeben, auch hier kollabiert dann die Übersetzungszeile. In Zeile 7 wurden Grammatiktags manuell "korrigiert" (von einem Amateur, wie man sieht). In Zeile 8 wurde für das erste Wort "ich tötete" statt "ich|tötete" und für das letzte Wort "sage ich" statt sagelich übersetzt. Das Ergebnis ist Textzeilenverrutschung. In Zeile 9 hat der imaginäre Benutzer die ersten 2 Wörter der Übersetzungszeile (nicht bei [Zeus, ...]) unklugerweise einfach so gelöscht um sie zu entfernen, anstatt sie mit οὐ(Pt)(HideTrans) μὲ(Prp)(HideTrans) ordnungsgemäß unsichtbar zu machen. Das Resultat ist die wieder Verschiebung, da diese deutschen Wörter nun fehlen und andere Wörter "nachrücken". Zwischen Zeile 9 und 10 wurde mit (9i) eine Insertionszeile eingefügt (Odysseus meldet sich plötzlich zu Wort, 2 sprachig und 2 zeilig im 2 sprachigen translinear.txt und 3 sprachig und 3 zeilig im 3 sprachigen translinear.txt). In Zeile 10 wurde schlicht der Text durch den gewünschten text durch manuelle Ersetzung ersetzt. Stets wurde bei allen Änderungen die "bereits vorhandene Grundstruktur" der gegebenen translinear.txt-Datei beachtet (z.B. dass vor jeder Zeile ein Sprecher steht in diesem konkreten translinear.txt aus dem Bereich Drama). Wenn man die Regeln beachtet, kann man so gut wie alle Fehler mit der einen oder anderen Methode beheben und das gewünschte Dokument erzeugen.

[11] [Σιληνός]: **ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν**
weil Hera Geschlecht

[12] **[ληστῶν ἐπῴρσεν , ὥς ? ὁδηθείης μακράν,**
der Räuber geführt würdest

[13] [Λυσιστράτη]: **πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἤδ' ἐξέρχεται.**

[14] **χαῖρ' ὦ Καλονίκη.**

[14b] [Καλονίκη]: **καὶ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη.**

[14c] [Λυσιστράτη]: **ἄειδε θεᾶ**

[15] [Σιληνός]: **αὐτὸς λαβὼν ἠϋθυνον ἀμφῆρες δόρυ,**

[16] **παῖδες δ' ἐρετμοῖς ἤμενοι γλαυκὴν ἄλα**

[50000] Beispiel für einen "Stellenkommentar" mit (Zeilennummer + k) im translinear.txt erzeugbar. Der Kommentar erscheint stets dort, wo er platziert wird (unabhängig von der gegebenen Zeilennummer). Zeilen 11-14 enthalten weitere typische Fehler und demonstrieren ihr Erscheinungsbild. In Zeile 11 fehlen an 3 Wörtern Grammatiktags. Folgen sind u.a. Farbverlust z.B. bei dem Nomen (Hera). Würde man nun im Builder bei allen Konjunktionen "Übersetzung ausblenden", aber eine Konjunktion wie ἐπεὶ Zeile 11 trägt diesen Tag nicht, wird die Übersetzung nicht korrekt ausgeblendet, da das Wort nicht erkannt wird. Zeile 12 hat alleinstehende Satzzeichen, die als "Wörter" erkannt werden können und die Wort-für-Wort Reihenfolge stören. Der Fix ist, sie mit den Wörtern OHNE Leerzeichen DIREKT zu verbinden (wie normale Punkte und Kommata auch normal verbunden sind). Zeile 13 enthält "selbst erfundene", nicht zulässige Tags (Dep), (SpezialTag), (Sg). Zeile 14, 14b und 14c aus Lysistrate demonstrieren die "b c d e" Zeilen Logik in Poesie (tritt vor allem gr. Komödien auf): Zeile 14b beginnt erst dort, wo Zeile 14 aufhört. So wird Ihre Zugehörigkeit zueinander deutlicher. Das selbe passiert mit Zeile 14c (die natürlich ausgedacht ist). In Zeile 15 ist der Sprechernamen in der Übersetzungszeile nicht gleich dem Sprechernamen in der griechischen Zeile.

[17] ῥοθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἄναξ.
[18] ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
[19] ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
[20] ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
[21] ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
[22] ὑκλῶπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
[23] τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμέν ἐν δόμοις
[24] δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὦ λατρεύομεν
[25] Πολύφημον· ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων
[26] ποιμένας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
[27] παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
[28] νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες,
[29] ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
[30] μένων τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ
[31] Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
[32] καὶ νῦν, τὰ προσταχθέντ', ἀναγκαίως ἔχει
[33] σαίρειν σιδηρᾶ τῇδὲ μ' ἀρπάγη δόμους,
[34] ὥς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
[35] καθαροῖσιν ἄντροις μῆλ' ἄ τ' ἐσδεχώμεθα.
[36] ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
[37] ποιμένας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
[38] ὁμοῖος ὑμῖν νῦν τε χῶτε βακχίῳ
[39] κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
[40] προσῆτ' ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;

Chor

Strophe

[41] [Χορός]: παῖ γενναίων μὲν πατέρων
[42] γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
[43] πᾶ δὴ μοι νίσῃ σκοπέλους;
[44] οὐ τᾷδ' ὑπήνεμος αὔρα
[45] καὶ ποιηρὰ βοτάνῃ;
[46] δινᾷέν θ' ὕδωρ ποταμῶν
[47] ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν
[48] τρων; οὐ σοι βλαχὰι τεκέων;

Mesode

[49] [Χορός]: —ψύττ'· οὐ τᾷδ' οὐ; οὐ τᾷδε νεμῇ
[50] κλιτὺν δροσεράν;
[51] ὦή, ῥίψω πέτρον τάχα σου
[52] —ὑπαγ' ὦ ὑπαγ' ὦ κεράστα—
[53] μηλοβότα στασιωρὸν
[54] Κύκλωπος ἀγροβάτα.

Antistrophe

[55] [Χορός]: σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·
[56] δέξαι θηλαῖσι σποράς
[57] ἃς λείπεις ἄρνῶν θαλάμοις.
[58] ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι
[59] βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
[60] εἰς αὐλὰν πότ' ἀμφιβαλεῖς
[61] ποιηροὺς λείπουσα νομοὺς
[62] Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων;
[62a] —νύττ'· οὐ τᾷδ' οὐ; οὐ τᾷδε νεμῇ
[62b] κλιτὺν δροσεράν;
[62c] ὦή, ῥίψω πέτρον
[62d] τάχα σου

[62e]
[62f]

Epode

[63] [Χορός]: οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ
[64] Βάκχαι τε θυρσοφόροι,
[65] οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ
[66] κρήναις παρ' ὕδροχύτοις,
[67] οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες·
[68] οὐδ' ἐν Νύσα μετὰ Νυμφᾶν
[69] ἱακχον ἱακχον ὦδαν
[70] μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,
[71] ἄν θηρεύων πετόμαν
[72] Βάκχαις σὺν λευκόποσιν
[73] ὦ φίλος·
[74] ὦ φίλε Βακχεῖε, ποῖ οἰοπολεῖς;
[75] ποῖ ξανθὰν χαίταν σείεις;
[76] ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος
[77] θητεύω Κύκλωπι
[78] τῷ μονοδέρκτᾳ δοῦλος ἀλαίνων
[80] σὺν τᾷδε τράγου χλαίνα μελέα
[81] σᾶς χωρὶς φιλίας.

Episode

[82] [Σιληνός]: σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῇ
[83] ποιμένας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.
[84] [Χορός]: χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;
[85] [Σιληνός]: ὀρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος
[86] κώπης τ' ἀνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ
[87] στείχοντας ἐς τόδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχέσι
[88] τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι,

[89] κρωσσούς θ' ὑδρηλούς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι,
 [90] τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην
 [91] Πολύφημον οἶός ἐστιν, ἄξενον στέγην
 [92] τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
 [93] τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
 [94] ἀλλ' ἥσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
 [95] πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.
 [96] [Ὀδυσσεύς]: ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
 [97] δίψης ἄκος λάβοιμεν, εἰ τέ τις θέλει
 [98] βορὰν ὁδηῖσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
 [99] τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν ἐσβαλεῖν·
 [100] Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὁμίλον εισορῶ.
 [101] χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
 [102] [Σιληνός]: χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἰ φράσον πάτραν τε σὴν.
 [103] [Ὀδυσσεύς]: Ἴθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.
 [104] [Σιληνός]: οἶδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.
 [105] [Ὀδυσσεύς]: ἐκεῖνος οὗτός εἰμι· λαιδόρει δὲ μή·
 [106] [Σιληνός]: πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
 [107] [Ὀδυσσεύς]: ἐξ Ἰλίου γε κάπὸ Τρωικῶν πόνων.
 [108] [Σιληνός]: πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδησθα πατρώας χθονός;
 [109] [Ὀδυσσεύς]: ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἤρπασαν βία.
 [110] [Σιληνός]: παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.
 [111] [Ὀδυσσεύς]: ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
 [112] [Σιληνός]: ληστὰς διώκων οἱ Βρόμιον ἀνῆρπασαν.
 [113] [Ὀδυσσεύς]: τίς δ' ἦδε χώρα καὶ τίνες ναίουσιν;
 [114] [Σιληνός]: Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
 [115] [Ὀδυσσεύς]: τεῖχη δὲ ποῦ 'στι καὶ πόλεως πυργώματα;
 [116] [Σιληνός]: οὐκ εἶσ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένη.
 [117] [Ὀδυσσεύς]: τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;
 [118] [Σιληνός]: Κύκλωπες, ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
 [119] [Ὀδυσσεύς]: τίνος κλύοντες; ἦ δεδήμευται κράτος;
 [120] [Σιληνός]: νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
 [121] [Ὀδυσσεύς]: σπεύρουσι δ'— ἦ τῷ ζῳσι; — Δήμητρος στάχυν;
 [122] [Σιληνός]: γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾷ.
 [123] [Ὀδυσσεύς]: Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοαῖς;
 [124] [Σιληνός]: ἥκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.
 [125] [Ὀδυσσεύς]: φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους;
 [126] [Σιληνός]: γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
 [127] [Ὀδυσσεύς]: τί φῆς; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
 [128] [Σιληνός]: οὐδεὶς μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.
 [129] [Ὀδυσσεύς]: αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἦ δόμων ἔσω;
 [130] [Σιληνός]: φροῦδος πρὸς Αἴτνη θῆρας ἰχνεύων κυσίν.
 [131] [Ὀδυσσεύς]: οἶσθ' οὖν ὃ δρᾷσον, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;
 [132] [Σιληνός]: οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρώμεν ἄν.
 [133] [Ὀδυσσεύς]: ὁδησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.
 [134] [Σιληνός]: οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
 [135] [Ὀδυσσεύς]: ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
 [136] [Σιληνός]: καὶ τυρὸς ὅπιας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
 [137] [Ὀδυσσεύς]: ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.
 [138] [Σιληνός]: σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
 [139] [Ὀδυσσεύς]: οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
 [140] [Σιληνός]: ὦ φίλτατ' εἰπών, οὗ σπανίζομεν πάλαι.

- [141] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
- [142] [Σιληνός]: ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;
- [143] [Ὀδυσσεύς]: ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθης.
- [144] [Σιληνός]: ἐν σέλμασιν νεώς ἐστίν, ἢ φέρεις σύ νιν;
- [145] [Ὀδυσσεύς]: ὅδ' ἄσκος ὃς κεύθει νιν· ὡς ὄρᾳς, γέρον.
- [146] [Σιληνός]: οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
- [147] [Ὀδυσσεύς]: ναί·
- [147a] δις γὰρ τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῇ.
- [148] [Σιληνός]: καλὴν γε κρήνην εἶπας ἠδεϊάν τ' ἐμοί.
- [149] [Ὀδυσσεύς]: βούλη σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
- [150] [Σιληνός]: δίκαιον· ἢ γὰρ γεῦμα τὴν ὦνὴν καλεῖ.
- [151] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἀσκοῦ μέτα.
- [152] [Σιληνός]: φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.
- [153] [Ὀδυσσεύς]: ἰδοῦ.
- [153b] [Σιληνός]: παπαιάξ, ὡς καλὴν ὁσμὴν ἔχει.
- [154] [Ὀδυσσεύς]: εἶδες γὰρ αὐτήν;
- [154b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.
- [155] [Ὀδυσσεύς]: γεῦσαί νυν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῆς μόνον.
- [156] [Σιληνός]: βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
- [157] ᾶ ᾶ ᾶ.
- [158] [Ὀδυσσεύς]: μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;
- [159] [Σιληνός]: ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
- [160] [Ὀδυσσεύς]: πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
- [161] [Σιληνός]: χάλα τὸν ἄσκον μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
- [162] [Ὀδυσσεύς]: ἐκφέρετέ νυν τυρεύματ' ἢ μῆλων τόκον.
- [163] [Σιληνός]: δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
- [164] ὡς ἐκπιεῖν γ' ἂν κύλικα μαινοίμην μίαν,
- [165] πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,
- [166] ῥῖψαι τ' ἐς ἄλμην Λευκάδος πέτρας ἄπο,
- [167] ἅπαξ μεθυσθεὶς καταβαλὼν τε τὰς ὀφρῦς.
- [168] ὡς ὃς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·
- [169] ἴν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναι
- [170] μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου
- [171] ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστὺς θ' ἅμα
- [172] κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι
- [173] τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
- [174] κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;
- [175] [Χορός]: ἄκου', Ὀδυσσεῦ· διαλαλήσωμέν τί σοι.
- [176] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
- [177] [Χορός]: ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
- [178] [Ὀδυσσεύς]: καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμίδων ἐπέρσαμεν.
- [179] [Χορός]: οὐκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
- [180] ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,
- [181] ἐπεὶ γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη;
- [182] τὴν προδότιν, ἢ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
- [183] περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσειον
- [184] κλῶν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
- [185] ἐξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον
- [186] λῶστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
- [187] φῦναι γυναικῶν ὦφελ' — εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.
- [188] [Σιληνός]: ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,
- [189] ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,

[190] **πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.**
[191] **φέρεσθε· χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,**
[192] **βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.**
[193] **—οἴμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;**
[194] [Ὀδυσσεύς]: **ἀπολώλαμεν γάρ, ὦ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;**
[195] [Σιληνός]: **ἔσω πέτρας τῆσδ', οὐπὲρ ἂν λάθοιτέ γε.**
[196] [Ὀδυσσεύς]: **δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.**
[197] [Σιληνός]: **οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.**
[198] [Ὀδυσσεύς]: **οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὰν μεγάληα γ' ἡ Τροία στένοι,**
[199] **εἰ φευξόμεσθ' ἐν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὄχλον**
[200] **Φρυγῶν ὑπέστην πολλακίς σὺν ἀσπίδι.**
[201] **ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανοῦμεθ' εὐγενῶς,**
[202] **ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος συσώσομεν.**
[203] [Κύκλωψ]: **ἄνεχε· πάρεχε· τί τάδε· τίς ἡ ῥαθυμία;**
[204] **τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,**
[205] **οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.**
[206] **πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;**
[207] **ἦ πρὸς γε μαστοῖς εἰσι χυπὸ μητέρων**
[208] **πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσιν**
[209] **πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον;**
[210] **τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ**
[211] **δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.**
[212] [Χορός]: **ἰδοῦ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφameν,**
[213] **καὶ τᾶστρα καὶ τὸν Ἥριωνα δέρκομαι.**
[214] [Κύκλωψ]: **ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;**
[215] [Χορός]: **πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπῆς ἔστω μόνον.**
[216] [Κύκλωψ]: **ἦ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;**
[217] [Χορός]: **ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἣν θέλῃς, ὅλον πίθον.**
[218] [Κύκλωψ]: **μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;**
[219] [Χορός]: **ὦν ἂν θέλῃς σύ, μὴ 'μὲ καταπίῃς μόνον.**
[220] [Κύκλωψ]: **ἥκιστ'· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι**
[221] **πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.**
[222] **ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὀρῶ πρὸς αὐλίοις;**
[223] **λησταὶ τινες κατέσχον ἢ κλῶπες χθόνα;**
[224] **ὀρῶ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν**
[225] **στρεπταῖς λύγοις σώμα συμπεπλεγμένους,**
[226] **τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε**
[227] **πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.**
[228] [Σιληνός]: **ῶμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.**
[229] [Κύκλωψ]: **ὑπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;**
[230] [Σιληνός]: **ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἶων φέρειν.**
[231] [Κύκλωψ]: **οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;**
[232] [Σιληνός]: **ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἳ δ' ἐφόρουσιν τὰ χρήματα·**
[233] **καὶ τὸν γε τυρὸν οὐκ ἐώντος ἦσθιον**
[234] **τούς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δήσαντες δὲ σὲ**
[235] **κλωῶ τριπήχει, κᾶτα τὸν ὀφθαλμὸν μέσον**
[235a] [Σιληνός:] [[Zeile Lost]]
[236] **τὰ σπλάγχυν' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βία,**
[237] **μάστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,**
[238] **κᾶπειτα συνδήσαντες ἐς θάδῳλια**
[239] **τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ**
[240] **πέτρους μοχλεύειν, ἢ 'ς μυλῶνα καταβαλεῖν.**

[241] [Κύκλωψ]: ἄληθες; οὐκ οὖν κοπίδας ὥς τάχιστ' ἰῶν
[242] θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
[243] ἐπιθεὶς ἀνάψεις; ὥς σφαγέντες αὐτίκα
[244] πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
[245] θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κρεανόμῳ,
[246] τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα.
[247] ὥς ἔκπλεώς γε δαιτός εἰμ' ὀρεσκόου·
[248] ἄλλις λεόντων ἐστὶ μοι θοινωμένῳ
[249] ἐλάφῳν τε, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
[250] [Σιληνός]: τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθάδων, ὦ δέσποτα,
[251] ἡδίων' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστή γε
[252] ἄλλοι πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφίκοντο ξένοι.
[253] [Ὀδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
[254] ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
[255] σῶν ἄσσον ἄντρων ἤλθομεν νεὼς ἄπο.
[256] τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
[257] ἀπημπόλα τε κἀδίδου πιεῖν λαβὼν
[258] ἐκὼν ἐκοῦσι, κούδεν ἦν τούτων βίᾱ.
[259] ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὦν φησιν λέγει,
[260] ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά.
[261] [Σιληνός]: ἐγὼ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.
[261b] [Ὀδυσσεύς]: εἰ ψεύδομαι.
[262] [Σιληνός]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ,
[263] μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
[264] μὰ τὴν Καλυψὶν τάς τε Νηρέως κόρας,
[265] τά θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
[266] ἀπώμοσ', ὦ κάλλιστον ὦ Κυκλώπιον,
[267] ὦ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
[268] ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
[269] οἱ παῖδες ἀπόλοιθ', οὐς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
[270] [Χορός]: αὐτὸς ἔχ'. ἐγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
[271] περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῇ λέγω,
[272] ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
[273] [Κύκλωψ]: ψεύδεσθ'· ἐγωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθους
[274] μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
[275] θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι;
[276] ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
[277] [Ὀδυσσεύς]: Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
[278] πέρσαντες ἄστν, πνεύμασιν θαλασσίοις
[279] σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.
[280] [Κύκλωψ]: ἦ τῆς κακίστης οἱ μετήλθεθ' ἀρπαγὰς
[281] Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
[282] [Ὀδυσσεύς]: οὗτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
[283] [Κύκλωψ]: αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
doch,
[284] γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
[285] [Ὀδυσσεύς]: θεοῦ τὸ πράγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.
[286] ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
[287] ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως·
[288] μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφιγμένους φίλους
[289] κτανεῖν βορὰν τε δυσσεβῇ θέσθαι γνώθοις·
[290] οἱ τὸν σόν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας

[291] ἔρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
 [292] ἱερεὺς τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
 [293] Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἢ τε Σουνίου
 [294] δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα
 [295] Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τὰ θ' Ἑλλάδος
 [296] δύσφρον' ὀνειδὴ Φρυξὶν οὐκ ἐδῶκαμεν·
 [297] ὦν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς
 [298] οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
 [299] νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέφῃ,
 [300] ἰκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους
 [301] ξενία τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
 [302] οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
 [303] ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πληῖσαι σέθεν.
 [304] ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα,
 [305] πολλῶν νεκρῶν πιούσα δοριπετῇ φόνον,
 [306] ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν
 [307] πολιοὺς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
 [308] σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
 [309] ποῖ τρέψεταιί τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ·
 [310] πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς
 [311] τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
 [312] κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.
 [313] [Σίληνός]: παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
 [314] μηδὲν λίπης τοῦδ', ἦν τε τὴν γλῶσσαν δάκῃς,
 [315] κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.
 [316] [Κύκλωψ]: ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός,
 [317] τὰ δ' ἄλλα κόμπτοι καὶ λόγων εὐμορφίαι.
 [318] ἄκρας δ' ἐναλίας ἅς καθίδρυται πατὴρ
 [319] χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυστήσω λόγῳ;
 [320] Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,
 [321] οὐδ' οἶδ' ὅ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
 [322] οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὥς δ' οὐ μοι μέλει,
 [323] ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
 [324] ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχων σκηνώματα,
 [325] ἢ μόσχον ὀπτὸν ἢ τι θήρειον δάκος
 [326] δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
 [327] ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
 [328] κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
 [329] ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρήκιος χέῃ,
 [330] δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν
 [331] καὶ πῦρ ἀναίθων— χιόνος οὐδὲν μοι μέλει.
 [332] ἢ γῆ δ' ἀνάγκη, κὰν θέλῃ κὰν μὴ θέλῃ,
 [333] τίκτουσα ποῖαν τάμὰ πιαίνει βοτά.
 [334] ἀγὼ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ,
 [335] καὶ τῇ μεγίστῃ, γαστρὶ τῇδε, δαιμόνων.
 [336] ὥς τούμπιεῖν γε κὰμφαγεῖν τούφ' ἡμέραν
 [337] Ζεὺς οὔτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσιν,
 [338] λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἱ δὲ τοὺς νόμους
 [339] ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
 [340] κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
 [341] οὐ παύσομαι δρῶν εὖ— κατεσθίω τὸ σέ.
 [342] ξενία τε λήψῃ τοιάδ', ὥς ἄμεμπτος ὦ,

[343] πῦρ καὶ πατρῶον τόνδε λέβητά γ', ὃς ζέσας
[344] σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
[345] ἀλλ' ἔρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὖλιον θεῷ
[346] ἴν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῆτέ με.
[347] [Ὀδυσσεύς]: αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
[348] θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
[349] γνῶμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
[350] ὦ Παλλάς, ὦ δέσποινα Διογενὲς θεά,
[351] νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἴλιου
[352] πόνους ἀφῖγμαι κάπῃ κινδύνου βάθρα.
[353] σὺ τ', ὦ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
[354] Ζεῦ ξένι', ὅρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
[355] ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μηδὲν ὦν θεός.

Chor

Strophe

[356] [Χορός]: Εὐρείας φάρυγος, ὦ Κύκλωψ,
[357] ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὥς ἔτοιμά σοι
[358] ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἅπο
[359] χναύειν, βρύκειν,
[359a] κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
[360] δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι κλινομένῳ.

Mesode

[361] [Χορός]: Μῆ μοι μὴ προσδίδου·
[362] μόνος μόνῳ γέμιζε πορθμίδος σκάφος.
[363] χαιρέτω μὲν αὖλις ἄδε,
[364] χαιρέτω δὲ θυμάτων
[365] ἀποβώμιος ἂν ἔχει θυσίαν
[366] Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
[367] κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ.

Antistrophe

[369] [Χορός]: Νηλής, ὦ τλαῖμον, ὅστις δωμάτων
[370] ἐφεστίους ξενικοὺς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων,
[372] κόπτων βρύκων
[373] ἐφθὰ τε δαινύμενος, μυσαρῳϊσί τ' ὁδοῦσιν
[374] ἀνθρώπων θερμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα,

[374a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

[374b] Μῆ μοι μὴ προσδίδου·
[374c] μόνος μόνῳ γέμιζε πορθμίδος
σκάφος.
[374d]
[374e]

χα
μέ
αὖ
ἄδ

[374f]

[374g]

Episode

[375] [Ὀδυσσεύς]: ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεῖν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω
[376] κού πιστά, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
[377] [Χορός]: τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίνονται σέθεν
[378] φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
[379] [Ὀδυσσεύς]: δισσοὺς γ' ἀθρήσας κάπιβαστάσας χεροῖν,
[380] οἷ σαρκὸς εἶχον εὐτραφέστατον πάχος.
[381] [Χορός]: πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
[382] [Ὀδυσσεύς]: ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,
[383] ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
[384] κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
[385] τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
[386] ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
[387] ἔστρωσεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
[388] κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
[389] μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.
[390] σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν
[391] πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
[392] καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
[393] ὀβελούς τ', ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
[394] ξεστοὺς δὲ δρεπάνῳ τᾶλλα, παλιούρου κλάδων,
[395] Αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
[396] ὥς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
[397] Ἄιδου μαγεῖρῳ, φῶτε συμμάρψας δύο
[398] ἔσφαζ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν, ρυθμῷ θ' ἐνὶ
[399] τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
[400] τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός,
[401] παίων πρὸς ὄξυν στόνουχα πετραίου λίθου,
[402] ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
[403] λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί
[404] τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη
[405] ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων
[406] ἐχριμπτόμην Κύκλωπι κάδιακόνουν·
[407] ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
[408] πτῆξαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνῆν χροῖ.
[409] ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
[410] ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρύν,
[411] ἐσήλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
[412] Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
[413] λέγων τάδ'· ὦ τοῦ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,
[414] σκέψαι τόδ' οἶον Ἑλλάς ἀμπέλων ἅπο
[415] θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
[416] ὃ δ' ἐκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
[417] ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας

[418] κάπηνεσ' ἄρας χεῖρα· Φίλτατε ξένων,
[419] καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
[420] ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην ἐγώ,
[421] ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιννώσκων ὅτι
[422] τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
[423] καὶ δὴ πρὸς ᾧδ' αἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχείων
[424] ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ.
[425] ἄδεϊ δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἑμοῖς
[426] ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
[427] σιγῇ. σὲ σῶσαι κἄμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
[428] ἀλλ' εἶπατ' εἶτε χρήζετε· εἴτ' οὐ χρήζετε
[429] φεύγειν ἄμεικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
[430] ναίειν μέλαθρα Δαναίδων νυμφῶν μέτα.
[431] ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ τάδ' ἤνεσεν.
[432] ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
[433] ὥσπερ πρὸς ἱξῶ τῇ κύλικι λελημμένος
[434] πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ— νεανίας γὰρ εἶ—
[435] σώθητι μετ' ἑμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
[436] Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῇ.
[437] [Χορός]: ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
[438] Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
[439] ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
[440] χηρεύομεν. —τὸν δ' οὐκ ἔχομεν κατ' αὐτὸ φαγεῖν.
[441] [Ὀδυσσεύς]: ἄκουε δὴ νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
[442] θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγὴν.
[443] [Χορός]: λέγ', ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἦδιον ψόφον
[444] κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
[445] [Ὀδυσσεύς]: ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
[446] Κύκλωπας ἡσθεῖς τῷδε Βακχίου ποτῶ.
[447] [Χορός]: ξυνῆκ'· ἔρημον ξυλλαβῶν δρυμοῖσί νιν
[448] σφάζαι μενοινᾷς, ἢ πετρῶν ὦσαι κάτω.
[449] [Ὀδυσσεύς]: οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἢ 'πιθυμία.
[450] [Χορός]: πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.
[451] [Ὀδυσσεύς]: κῶμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
[452] ὡς οὐ Κύκλωπι πῶμα χρή δοῦναι τόδε,
[453] μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἠδέως ἄγειν.
[454] ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος
[455] ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
[456] ὃν φασγάνῳ 'γὼ τῷδ' ἀποξύνας ἄκρον,
[457] ἐς πῦρ καθήσω· κἄθ', ὅταν κεκαυμένον
[458] ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσῃν βαλῶ
[459] Κύκλωπος ὄψιν, ὄμμα τ' ἐκτήξω πυρί.
[460] ναυπηγίαν δ' ὥσει τις ἀρμόζων ἀνὴρ
[461] διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
[462] οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φασσφόρῳ
[463] Κύκλωπος ὄψει καὶ συνναυανῶ κόρας.
[464] [Χορός]: ἰοὺ ἰοὺ,
[465] γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν.
[466] [Ὀδυσσεύς]: κἄπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
[467] νεῶς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
[468] διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.
[469] [Χορός]: ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ εἰ σπονδῆς θεοῦ

[470] κάγῳ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
[471] δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
[472] [Ὀδυσσεύς]: δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· οὐ ξυλληπτέον.
[473] [Χορός]: ὥς κἂν ἁμαξῶν ἑκατὸν ἀραίμην βάρος,
[474] εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
[475] ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιὰν ἐκθύσομεν.
[476] [Ὀδυσσεύς]: σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
[477] χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
[478] πείθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
[479] τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
[480] καίτοι φύγοιμ' ἄν, κἂκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν·
[481] ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
[482] ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

Chor

Anapæste

[483] [Χορός]: ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
[484] ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
[485] Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας
[486] λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
[487] σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
[488] ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
[490] σκαιὸς ἀπῳδὸς καὶ κλαυσόμενος
[491] χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάρων
[492] φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
[493] τὸν ἀπαίδευτον·
[494] πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

Strophe 1

[495] [Ἡμῆχ. Χορός]: μάκαρ ὅστις εὐιάζει
[496] βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς
[497] ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς,
[498] φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων
[499] ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν
[500] χλιδανῆς ἔχων ἐταῖρας
[501] μυρόχριστος λιπαρὸν βό
[502] στρυχον, αὐδᾶ δέ· θύραν τίς οἶξει μοι;

Strophe 2

[503] [Κύκλωψ]: παπαπᾶ· πλέως μὲν οἴνου,
[504] γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβη,
[505] σκάφος ὀλκὰς ὥς γεμισθεὶς
[506] ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
[507] ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων
[508] ἐπὶ κῶμον ἥρος ὥραις
[509] ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
[510] φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ', ἄσκον ἔνδος μοι.

Strophe 3

[511] [Χορός]: καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς
[512] Καλὸς ἐκπερᾷ μελάθρων.
[513] —παπαπᾶ· φιλεῖ τις ἡμᾶς. —
[514] λύχνα δ' ἀμμένον δαΐα σὸν
[515] χροῖα χῶς τέρεινα νύμφα
[516] δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
[517] στεφάνων δ' οὐ μία χροῖα
[518] περὶ σὸν κράτα τάχ' ἐξομιλήσει.

Episode

[519] [Ὀδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον· ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
[520] τούτου τρίβων εἶμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι.
[521] [Κύκλωψ]: ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;
[522] [Ὀδυσσεύς]: μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.
[523] [Κύκλωψ]: ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἠδέως ἐγώ.
[524] [Ὀδυσσεύς]: τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
[525] [Κύκλωψ]: θεὸς δ' ἐν ἄσκῳ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;
[526] [Ὀδυσσεύς]: ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
[527] [Κύκλωψ]: οὐ τοὺς θεοὺς χρή σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.
[528] [Ὀδυσσεύς]: τί δ', εἰ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
[529] [Κύκλωψ]: μισῶ τὸν ἄσκον· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
[530] [Ὀδυσσεύς]: μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεύθুমαι, Κύκλωψ.
[531] [Κύκλωψ]: οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
[532] [Ὀδυσσεύς]: ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανῇ.
[533] [Κύκλωψ]: διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
[534] [Ὀδυσσεύς]: πυγμὰς ὁ κῶμος λοῖδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
[535] [Κύκλωψ]: μεθύνω μὲν, ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψαύσειέ μου.
[536] [Ὀδυσσεύς]: ὦ τᾶν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρή μένειν.
[537] [Κύκλωψ]: ἡλίθιος ὅστις μὴ πίων κῶμον φιλεῖ.
[538] [Ὀδυσσεύς]: ὅς δ' ἂν μεθυσθεῖς γ' ἐν δόμοις μείνη, σοφός.
[539] [Κύκλωψ]: τί δρῶμεν, ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
[540] [Σιληνός]: δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;
[541] [Κύκλωψ]: καὶ μὴν λαχνῶδές τ' οὔδας ἀνθηρᾶς χλόης
[542] [Σιληνός]: καὶ πρὸς γε θάλλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
[543] κλίθητί νύν μοι πλευρὰ θεῖς ἐπὶ χθονός.
[544] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ.
[545] τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὀπισθέ μου τίθης;
[546] [Σιληνός]: ὥς μὴ παριῶν τις καταβάλῃ.
[546b] [Κύκλωψ]: πίνειν μὲν οὔν
[547] κλέπτων σὺ βούλῃ· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
[548] σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπὲ τούνομ' ὃ τι σε χρή καλεῖν.
[549] [Ὀδυσσεύς]: Οὔτιν· χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
[550] [Κύκλωψ]: πάντων σ' ἐταίρων ὕστερον θοινάσομαι.
[551] [Σιληνός]: καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
[552] [Κύκλωψ]: οὔτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
[553] [Σιληνός]: οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὔτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
[554] [Κύκλωψ]: κλαύση, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
[555] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ.
[556] [Κύκλωψ]: ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.

[557] [Σιληνός]: πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.

[558] [Κύκλωψ]: ἀπολεῖς· δὸς οὕτως.

[558b] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν γέ σε

[559] στέφανον ἴδω λαβόντα γεύσωμαί τ' ἔτι . . .

[560] [Κύκλωψ]: ὦ οἶνοχόος ἄδικος.

[560b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὦ οἶνος γλυκύς.

[561] ἀπομυκτέον δέ σοί ἐστιν ὡς λήψῃ πιεῖν.

[562] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.

[563] [Σιληνός]: θεός νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κᾶτ' ἔκπιε,

[564] ὥσπερ μ' ὀρᾷς πίνοντα— χῶσπερ οὐκ ἐμέ.

[565] [Κύκλωψ]: ἄ ἄ, τί δράσεις;

[565b] [Σιληνός]: ἡδέως ἡμύστισα.

[566] [Κύκλωψ]: λάβ', ὦ ξέν', αὐτὸς οἶνοχόος τέ μοι γενοῦ.

[567] [Ὀδυσσεύς]: γινώσκεται γοῦν ἡ ἄμπελος τήμῃ χερὶ.

[568] [Κύκλωψ]: φέρ' ἐγχεόν νυν.

[568b] [Ὀδυσσεύς]: ἐγχείω, σίγα μόνον.

[569] [Κύκλωψ]: χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνη πολύν.

[570] [Ὀδυσσεύς]: ἰδοῦ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.

[571] συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρή τῷ πώματι.

[572] [Κύκλωψ]: παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.

[573] [Ὀδυσσεύς]: κἂν μὲν σπάσης γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,

[574] τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖ,

[575] ἦν δ' ἐλλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.

[576] [Κύκλωψ]: ἰοῦ ἰοῦ,

[577] ὡς ἐξένευσα μόγισ· ἄκρατος ἡ χάρις.

[578] ὁ δ' οὐρανός μοι συμμαμιγμένος δοκεῖ

[579] τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διὸς τε τὸν θρόνον

[580] λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας.

[581] —οὐκ ἂν φιλήσαιμ'. — αἱ Χάριτες πειρῶσί με. —

[582] ἄλῃς Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.

[583] κάλλιστα, νῆ τὰς Χάριτας. —ἥδομαι δέ πως

[584] τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.

[585] [Σιληνός]: ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;

[586] [Κύκλωψ]: ναὶ μὰ Δί', ὃν ἀρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.

[587] [Σιληνός]: ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.

[588] [Κύκλωψ]: μέμψῃ τὸν ἔραστὴν κἀντρυφᾷς πεπωκότι;

[589] [Σιληνός]: οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.

[590] [Ὀδυσσεύς]: ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῇ τέκνα,

[591] ἔνδον μὲν ἀνὴρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένος

[592] τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα.

[593] δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνὸν

[594] παρευτρέπιστα· κούδεν ἄλλο πλὴν πυροῦν

[595] Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔση.

[596] [Χορός]: πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν.

[597] χώρει δ' ἐς οἴκους, πρὶν τι τὸν πατέρα παθεῖν

[598] ἀπάλαμνον· ὥς σοι τάνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῇ.

[599] [Ὀδυσσεύς]: Ἥφαιστ', ἀναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ

[600] λαμπρὸν πυρώσας ὅμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἄπαξ,

[601] σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', ὕπνε,

[602] ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,

[603] καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις

[604] αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσῃτ' Ὀδυσσέα

[605] ὑπ' ἀνδρός, ὃ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει.
[606] ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεῶν,
[607] τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

Lyrik

[608] [Χορός]: λήψεται τὸν τράχηλον
[609] ἐντόνως ὁ καρκίνος
[610] τοῦ ξενοδοιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα
[611] φωσφόρους ὀλεῖ κόρας.
[612] ἤδη
[613] δαλὸς ἠνθρακωμένος
[615] κρύπτεται ἐς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον
[616] ἔρνος· ἀλλ' ἴτω Μάρων·
[616a] πρᾶσσέτω·
[617] μαινομένου 'ξελέτω βλέφαρον Κύ
Ky
[618] κλωπος, ὥς πῖη κακῶς.
[619] κάγῳ
[620] τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον πο
po
[621] θεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
[622] Κύκλω
Kyklō
[622a] πος λιπῶν ἐρημίαν·
pos
[623] ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;
[624] [Ὀδυσσεύς]: σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
[625] συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῷ,
[626] οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπεσθαί τινα,
[627] ὥς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
[628] ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρί.
[629] [Χορός]: σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
[630] [Ὀδυσσεύς]: ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν
[631] ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
[632] [Χορός]: οὐκοῦν σὺ τάξεις οὐστινὰς πρώτους χρεῶν
[633] καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
[634] Κύκλωπος, ὥς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα;
[635] [Χορός Α]: ἡμεῖς μὲν ἐσμεν μακροτέρω πρὸ τῶν θυρῶν
[636] ἐστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
[637] [Χορός Β]: ἡμεῖς δὲ χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
[638] [Χορός Γ]: ταῦτ' οὖν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
[639] ἐστῶτες ἐσπᾶσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
[640] [Ὀδυσσεύς]: ἐστῶτες ἐσπᾶσθητε;
[640b] [Χορός Δ]: καὶ τὰ γ' ὄμματα
[641] μέστ' ἐστὶν ἡμῖν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
[642] [Ὀδυσσεύς]: ἄνδρες πονηροὶ κοῦδὲν οἶδε σύμμαχοι.
[643] [Χορός]: ὅτι τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτίρομεν
[644] καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
[645] τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;
[646] ἀλλ' οἶδ' ἐπωδὴν Ὀρφείως ἀγαθὴν πάνυ,
[647] ὥς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον
[648] στεῖχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
[649] [Ὀδυσσεύς]: πάλαι μὲν ἤδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,

[650] νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
[651] χρῆσθαι μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
[652] ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὥς εὐψυχίαν
[653] φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
[654] [Χορός]: δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
[655] κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ.

Lyrik

[656] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ· γενναιότατ' ὦ
[657] θεῖτε σπεύδετ'. ἐκκαίετε τὰν ὄφρυν
[658] θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα
[659] τυφέτω, καιέτω
[660] τὸν Αἴτνας μηλονόμον.
[661] τόρνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεῖς
[662] δράση τι μάταιον.
[663] [Κύκλωψ]: ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.
[664] [Χορός]: καλὸς γ' ὁ παῖάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.
[665] [Κύκλωψ]: ὦμοι μάλ', ὥς ὑβρίσμεθ', ὥς ὀλώλαμεν.
[666] ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
[667] χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
[668] σταθεῖς φάραγγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.
[669] [Χορός]: τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ;
[669b] [Κύκλωψ]: ἀπωλόμην.
[670] [Χορός]: αἰσχρὸς γε φαίνη.
[670b] [Κύκλωψ]: κάπὶ τοῖσδέ γ' ἄθλιος.
[671] [Χορός]: μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;
[672] [Κύκλωψ]: Οὐτίς μ' ἀπώλεσ'.
[672b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' οὐδεὶς ἠδίκηι.
[673] [Κύκλωψ]: Οὐτίς με τυφλοῖ βλέφαρον.
[673b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' εἴ τυφλός.
[674] [Κύκλωψ]: ὥς δὴ σύ—
[674b] [Χορός]: καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θεῖη τυφλόν;
[675] [Κύκλωψ]: σκώπτεις. ὁ δ' Οὔτις ποῦ 'στιν;
[675b] [Χορός]: οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.
[676] [Κύκλωψ]: ὁ ξένος, ἴν' ὀρθῶς ἐκμάθης, μ' ἀπώλεσεν,
[677] ὁ μιάρος, ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσεν.
[678] [Χορός]: δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρὺς.
[679] [Κύκλωψ]: πρὸς θεῶν, πεφεύγασ' ἢ μένους' ἔσω δόμων;
[680] [Χορός]: οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
[681] λαβόντες ἐστήκασι.
[681b] [Κύκλωψ]: ποτέρας τῆς χερός;
[682] [Χορός]: ἐν δεξιᾷ σου.
[682b] [Κύκλωψ]: ποῦ;
[682c] [Χορός]: πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
[683] ἔχεις;
[683b] [Κύκλωψ]: κακόν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίου
[684] παίσας κατέαγα.
[684b] [Χορός]: καί σε διαφεύγουσί γε.
[685] [Κύκλωψ]: οὐ τῇδ'· ἐπεὶ τῇδ' εἵπας;
[685b] [Χορός]: οὐ· ταύτη λέγω.
[686] [Κύκλωψ]: πῇ γάρ;

[686b] [Χορός]: **περιάγου, κείσε, πρὸς τὰριστερά.**

[687] [Κύκλωψ]: **οἴμοι γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.**

[688] [Χορός]: **ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστί σου.**

[689] [Κύκλωψ]: **ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ;**

[689b] [Ὀδυσσεύς]: **τηλοῦ σέθεν**

[690] **φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε.**

[691] [Κύκλωψ]: **πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις.**

[692] [Ὀδυσσεύς]: **ὅπερ γ' ὁ φύσας ὠνόμαζ' Ὀδυσσέα.**

[693] **δῶσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·**

[694] **κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρρῶσάμην**

[695] **εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.**

[696] [Κύκλωψ]: **αἰαῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.**

[697] **τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη**

[698] **Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι**

[699] **δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισεν,**

[700] **πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον.**

[701] [Ὀδυσσεύς]: **κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγεις.**

[702] **ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι καὶ νεῶς σκάφος**

[703] **ἦσω 'πὶ πόντον Σικελὸν ἕς τ' ἐμὴν πάτραν.**

[704] [Κύκλωψ]: **οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας**

[705] **αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλὼν.**

[706] **ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὦν τυφλός,**

[707] **δι' ἀμφιτρήτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.**

[708] [Χορός]: **ἡμεῖς δὲ συνναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσέως**

[709] **ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.**